

Epipedobates Tricolor

Inleiding:

De tricolor is een geliefde kikker, zowel bij de beginnende als de gevorderde liefhebber. De reden daarvoor is dat deze soort heel actief is, tegen een stootje kan, niet kieskeurig is qua voedsel, heel de dag door mooi fluit en dan ook nog goed kweekt. Spijtig genoeg heeft de tricolor de naam van "beginnerskikker" meegekregen. Niet geheel onterecht door bovengenoemde factoren maar daardoor wordt hij vaak niet ten volle gewaardeerd, ik heb er alleszins veel voldoening van!

Verspreiding:

Ze komen voor aan de kustzijde van het Andesgebergte in Ecuador. Daar komen ze op verschillende hoogtes voor tot zelfs 2000 meter. Je vindt ze zowel in droge als natte gebieden. Dat getuigt van hun groot aanpassingsvermogen. De temperatuur in de droge, zonnige gebieden kan soms wel rond de 30°C zijn en op andere plaatsen maar rond de 20°C.

Terrarium eisen:

Zowel de mannetjes als vrouwtjes zijn zeer territoriaal, dit uit zich in vechtpartijen om het territorium te verdedigen.

Om dat te vermijden zet je best niet te veel tricolors in een kleine bak.

Ik houd 1 man samen met 3 vrouwen in een terrarium van 60x40x40 en dat geeft geen problemen.

Ook het combineren met andere soorten vind ik af te raden daar ze zo territoriaal zijn. Maar er zijn meerdere mensen die tricolors combineren met bv leucomelas en daar ook tevreden over zijn.

Op de temperatuur zijn ze niet echt kieskeurig.

Je kan ze zowel houden op kamertemperatuur als in een kikkerkamer op 24°C.

Ik heb dit jaar trouwens mijn tricolorbak buiten gezet in de zomer en dat ging prima, alleen de nachttemperatuur in het oog houden.

Beneden 15 à 16°C zou ik toch niet gaan.

Ze eten eigenlijk alles wat in hun bek past: fruitvliegen, springstaarten, bladluis, krulvliegen,...

Het beste voer dat je ze kan geven is echter weideplankton, daar zit namelijk de meeste variatie en dus vitamines in.

Geef ze verder wat schuilplaatsen en wat bromelia's en zorg voor wat hoogteverschillen.

Het mannetje roept graag van op een iets hoger gelegen plek zodat hij alles zowat in het oog kan houden.

Als je nu nog zorgt voor een hoge vochtigheid (r.v. van 80%-100%) dan zullen de tricolors zich snel thuis voelen en als ze volwassen zijn zal het mannetje zich regelmatig laten horen.

Kweek:

Zoals al eerder aangehaald laat deze soort zich zeer goed kweken.

Heel het kweekgebeuren begint bij het mannetje.

Hij begint met roepen en probeert daarmee een vrouwtje te lokken.

Dit roepen kan een mannetje zeer lang volhouden, zeker als er meerdere mannetjes in een terrarium zitten want dan fluiten ze eveneens om hun territorium te verdedigen.

Dit kunnen heuse fluitconcerten worden die vele dagen kunnen duren.

Wanneer een vrouwtje ingaat op het gefluit van het mannetje, zal het mannetje een geschikte afzetplaats zoeken door al fluitend de bak rond te huppelen.

Het vrouwtje volgt dan steeds het mannetje tot ze een geschikte plek gevonden hebben.

Dit kan een blad, een fotorolletje, bromeliaokslof poeltje zijn.

Het mannetje omklemt het vrouwtje gedurende een hele tijd in een schijncomplexus waarin de eitjes worden gelegd.

Vaak bevrucht het mannetje de eitjes nadat ze zijn gelegd.

Het aantal eitjes kan variëren maar ligt meestal tussen de 15 en de 30 eitjes.

Ze worden streng bewaakt door het mannetje en worden ook door hem vochtig gehouden.

NaCa. 15 dagen komen de larven uit en worden door het mannetje naar een waterpoeltje gebracht.

Het duurt ongeveer 2,5 maand voor de jonge kikkertjes aan land komen.

Ze zijn dan nog redelijk klein en moeten de eerste dagen gevoerd worden met springstaarten en kleine fruitvliegen.

Na enkele weken kunnen ze al grote fruitvliegen aan en zijn ze ook minder kwetsbaar.

Het duurt dan weer een klein jaar voor de volgende generatie volwassen is en zelf aan de kweek begint.

De jonge kikkertjes dienen een leeftijd te hebben van Ca. 4 maanden alvorens deze getransporteerd of verkocht kunnen worden.